

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5Csp/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120434215
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Mišenková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2022:6120434215.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Emíliou Mišenkovou, v sporovej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35831154, právne zastúpený: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, V. XXX/XX, XXX XX I. T., zastúpená splnomocneným zástupcom: Centrum právnej pomoci Košice, občianske združenie so sídlom Tomášikova 147/3, 040 01 Košice, IČO: 51 847 124, v konaní o zaplatenie 5.128,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanej **p r i z n á v a** náhradu trov konania vo výške 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 5.128,20 eur s príslušenstvom z titulu porušenia zmluvných podmienok Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom - Všeobecná úverová banka a.s. a žalovanou dňa 9.11.2015. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudol žalobca pohľadávku voči žalovanej vo výške 7.597,27 eur pozostávajúcej z istiny vo výške 5.128,20 eur, zmluvného úroku 1.970,51 eur, úroku z omeškania 494,56 eur a poplatku vo výške 4,- eur.

2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 15.12.2020 vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 41Up/294/2020, ktorým návrhu žalobcu v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaná proti platobnému rozkazu podala v zákonom stanovenej lehote odpor, v ktorom namietala, že žalobca nemá na žalovanú sumu žiaden nárok. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa nej neobsahuje zákonom stanovené náležitosti (doba trvania zmluvy, spôsob výpočtu RPMN) a preto je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako vzniesla námietku premlčania žalovanej sumy s príslušenstvom v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka. Žalobca a žalovaná vo svojich nasledujúcich písomných vyjadreniach zotrvali na svojej argumentácii.

3. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 4.3.2022. Žalobca a jeho právny zástupca ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní a žiadali žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Splnomocnená zástupkyňa žalovanej navrhla žalobu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zároveň poukázala na to, že podľa jej názoru žalobca nedostatočne preskúmal bonitu žalovanej pri posudzovaní jej schopnosti splácať úver a keďže na zosplatenie celého úveru neboli splnené podmienky, nemohlo platne dôjsť ani k jeho postúpeniu.

4. Vzhľadom na to, že na pojednávaní dňa 4.3.2022 splnomocnená zástupkyňa žalovanej vzniesla námietku nedostatku vecnej legitímácie žalobcu a predniesla ďalšie dôvody, ku ktorým žalobca nemal možnosť sa vyjadriť, nakoľko boli prednesené až na súdnom pojednávaní dňa 4.3.2022, zaslal súd žalobcovi zápisnicu z pojednávania zo dňa 4.3.2022 na oboznámenie sa s námietkami žalovanej s tým, že ak by chcel na ne reagovať, môže tak urobiť v lehote 10 dní odo dňa doručenia zápisnice. Žalobca na námietky žalovanej nereagoval.

Súd vykonal dokazovanie a po vyhodnotení dôkazov, za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

5. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril so žalovanou dňa 9.11.2015 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 5.230,- eur s lehotou splatnosti 108 mesiacov. Čerpanie úveru jednorazovo prebehlo dňa 9.11.2015, celkový počet splátok mal byť 107 s dátumom prvej anuitnej splátky 15.12.2015 a poslednej 15.10.2024, čo predstavuje aj termín konečnej splatnosti. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá vo výške 15,90 % ročne, mesačná anuitná splátka vrátane poisťného vo výške 91,97 eur, ročná percentuálna miera nákladov 17,20 % a celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 9.840,82 eur s priemernou RPMN 17,20 %. Treťou upomienkou - pokusom o zmier zo dňa 26.1.2018 upozornil právny predchodca žalobcu žalovanú na pohľadávku po splatnosti a zároveň ju upozornil na možnosť, že od nej bude požadovať celú sumu úveru aj s príslušenstvom pred dohodnutým dátumom splatnosti. Právny predchodca žalobcu Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 27.3.2018 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval žalovanú na jeho úhradu. Predmetná výzva bola žalobcovi vrátená, nakoľko jej adresát bol neznámy. Oznámením o postúpení pohľadávky žalobca oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky ku dňu 2.3.2020, jej zaslanie a doručenie žalovanej však žiadnym spôsobom nepreukázal.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

6. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka sa zmluvou o úvere zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

7. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

8. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

13. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

16. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

17. Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa § 191 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

19. Podľa § 215 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

Súd dospel k právnomu záveru:

20. Na základe vykonaného dokazovania súd považuje za nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. - a žalovanou bola dňa 9.11.2015 uzatvorená Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.230,- eur. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu uhradila titulom poskytnutého úveru sumu 1.743,18 eur. S poukazom na ustanovenia § 7 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch súd preskúmaval, či veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou pri preverovaní bonity dlžníka - žalovanej pri poskytovaní úveru.

21. Súd poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C- 377/14, ktorý rozhodol, že v spotrebiteľských zmluvách sú súdy povinné ex offo skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Okrem uvedenej povinnosti možnosť judikatúry Súdneho dvora EÚ vyvodit' okrem iného aj povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa (C - 679/18) a údaje týkajúce sa RPMN (C - 76/10) a v prípade zistených nedostatkov na tieto pri rozhodovaní prihliadať. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18 vyplýva: „Články 8 a 23 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení

smernice Rady 87/102 EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzatvorením zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú vykladať ďalej v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinností veriteľa posúdiť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.“

22. Cieľom § 7, ako aj § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch je, že veriteľ je pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky ako aj skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzatvorením zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať (napríklad predpokladaný príjem a pod.). Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa pritom vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napríklad možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme najmä ním aj preukázaných, tak aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezaväzuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov domáci rozpočet, a to tak stranu príjmov, ako aj stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver, preskúmať jeho konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, vyživiť podobnosť a podobne. Analýza iba niektorých zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

23. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí č.k. 6Co/171/2016 k otázke skúmania bonity spotrebiteľa uviedol: „Podľa článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102 EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa, a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môže túto povinnosť zachovať.“

24. Žalobca v konaní predložil doklady o skúmaní bonity žalovanej vo vzťahu k žiadosti o úver s požadovanou výškou úveru 5.230,- eur. Z údajov žalobcu získaných v rámci tohto skúmania (č.l. 115 a nasl. spisu) vyplýva, že žalovaná bola v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy ekonomicky neaktívna a jej čistý mesačný príjem predstavoval sumu 259,30 eur. Mesačne uhrádzala splátky vo výške 138,- eur za poskytnutý kontokorentný úver s úverovým limitom 500,- eur, zostatok tohto úveru ku dňu posudzovania žiadosti predstavoval sumu 7.772,- eur. Po odčítaní príjmov a výdavkov jej mesačná disponibilná suma predstavovala sumu 121,30 eur, pričom žalobca poskytol žalovanej ďalší (teraz

posudzovaný) úver vo výške 5.230,- eur so splátkou vo výške 91,- eur. Z uvedeného vyplýva, že žalovanej by po odrátaní príjmov a výdavkov ostala suma 30,30 eur mesačne. Zo Žiadosti o flexipôžičku (č.l. 8 p.v.) taktiež vyplýva, že žalovaná bola v tom čase rozvedená, starala sa o dieťa, nebola vlastníčkou žiadnych nehnuteľností a od 9/2013 bývala v prenájme. Vzhľadom k uvedenému má súd za to, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity dlžníka s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ žalobca ako veriteľ využil ľahkomyselnosť, resp. finančnú tieseň žalovanej, musí niesť dôsledky, a to aj pri nedbanlivosti pri overovaní si bonity žalovanej, jej životných nákladov a celkovej schopnosti splácať úver. Poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch teda podľa názoru súdu preto nebolo možné platne predčasne zosplatiť postupom podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

25. Následne malo dôjsť dňa 2.3.2020 k postúpeniu uplatnenej pohľadávky zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na žalobcu. Uvedené postúpenie pohľadávky však spôsobilo, že žalobe nemôže byť vyhovené ani čiastočne. Podstatnou otázkou pri každej žalobe je to, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, rovnako je súd povinný preskúmať pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej. Hmotné právo definuje vecnú legitímáciu ako stav vyplývajúci z hmotného vzťahu, teda nárokov, ktorých sa žalobca domáha. Postup a podmienky platnosti postúpenej pohľadávky upravuje § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase postúpenia pohľadávky. V zmysle cit. zákonného ustanovenia ak v prejednávanej veci súd dospel k záveru, že k platnému predčasnému zosplateniu úveru ku dňu 2.3.2020 nedošlo, uvedené je potrebné považovať za neplatný právny úkon. Pohľadávka z neho nemohla byť predmetom postúpenia ani z dôvodu, že konečná splatnosť úveru mala nastať podľa zmluvy až 15.10.2024. Keďže pohľadávka nemohla byť predmetom postúpenia, na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia. Z uvedeného dôvodu sa vytykanými nedostatkami zmluvy, ktoré v odpore proti platobnému rozkazu uviedla žalovaná súd ani nezaoberal, keďže má za to, že v prejednávanej veci absentuje jedna zo základných podmienok - aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie tejto žaloby.

26. Uvedený právny názor prezentuje aj rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/33/2019 zo dňa 27.02.2020, kde odvolací súd konštatoval, že keďže súd prvej inštancie neaplikoval ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd sa stotožnil s aplikáciou pre posudzovanie platnosti postúpenia pohľadávky (§ 17 ods. 1, ods. 2 zákona 129/2010 Z.z.).

27. Z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie tejto žaloby, súd jeho žalobný návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca bol v spore v plnom rozsahu neúspešný, teda je povinný žalovanému nahradiť vzniknuté trovy konania vo výške tak, ako o nej rozhodne samostatným uznesením vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.